

Kohtuasi C-671/23**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

13. november 2023

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu kõrgeim halduskohus)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

8. november 2023

Kaebaja esimese astme kohtus:

M

Vastustaja esimese astme kohtus:

Leedu keskpank (Lietuvos bankas)

Põhikohtuasja ese

Põhikohtuasi puudutab Leedu keskpanga finantsturgude järelevalve osakonna otsuse ja meetmete võtmise korralduse tühistamist.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Direktiivi 2015/849 (mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist) artikli 59 tõlgendamine; ELTL artikli 267 kolmas lõik.

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2015/849 artiklit 59 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisised õigusnormid, mille kohaselt juhul, kui liikmesriigi pädev asutus tuvastab ühe kontrolli käigus direktiivi 2015/849 artikli 59 lõike 1 punktides a–d osutatud erinevate nõuete kogumite mitu rikkumist, käsitatakse iga

sellist rikkumist eraldiseisva süstemaatilise rikkumisena ja iga rikkumise eest määratakse eraldi trahv, võttes arvesse maksimaalset trahvi, mis on sätestatud liikmesriigi õiguses, millega võeti üle direktiiv 2015/849?

2. Kas direktiivi 2015/849 artiklit 59 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisiseseid õigusnormid, mille kohaselt juhul, kui liikmesriigi pädev asutus tuvastab ühe kontrolli käigus direktiivi 2015/849 artikli 59 lõike 1 punktides a–d osutatud sama nõuete kogumi mitu rikkumist, käsitatakse iga sellist rikkumist eraldiseisva süstemaatilise rikkumisena ja iga rikkumise eest määratakse eraldi trahv, võttes arvesse maksimaalset trahvi, mis on sätestatud liikmesriigi õiguses, millega võeti üle direktiiv 2015/849?

3. Kui vastus vähemalt ühele eelnevast küsimusest on jaatav, siis milliste kriteeriumide põhjal tuleb teha kindlaks, kas direktiivi 2015/849 artiklis 59 osutatud rikkumine on süstemaatiline?

Viidatud liidu õigusnormid ja Euroopa Kohtu praktika

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantsüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT 2015, L 141, lk 73) (edaspidi „direktiiv 2015/849“), põhjendus 59 ning artiklid 5 ja 59.

24. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus *komisjon vs. Itaalia* (C-151/12, EU:C:2013:690, punkt 26 ja seal viidatud kohtupraktika).

14. veebruari 2012. aasta kohtuotsus *Flachglas Torgau* (C-204/09, EU:C:2012:71, punkt 60).

30. aprilli 2019. aasta kohtuotsus *Itaalia vs. nõukogu (Vahemere mõõkkala püügikvoodid)* (C-611/17, EU:C:2019:332, punkt 111).

26. märtsi 2020. aasta kohtuotsus *ERG jt* (C-496/18 ja C-497/18, EU:C:2020:240, punkt 93 ja seal viidatud kohtupraktika).

12. mai 2022. aasta kohtuotsus *U.I. (kaudne tolliesindaja)* (C-714/20, EU:C:2022:374, punktid 59–61).

Riigisisene õigusraamistik

Leedu Vabariigi seadus rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise kohta (Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo) (30. juuni 2018. aasta seadusega nr XIII-1440 muudetud redaktsioon; edaspidi „rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seadus“), artikli 2 lõige 7, artikli 9 lõiked 1, 13, 14, 16 ja 17, artikli 10 lõige 1, artikli 11 lõike 1

punkt 4 ja lõige 3, artikli 14 lõike 1 punkt 4, artikli 14 lõike 3 punktid 2 ja 3, artikli 14 lõige 5, artikli 16 lõige 2, artikli 22 lõiked 1 ja 2, artikli 29 lõike 1 punktid 2, 3, 4, 8, 9 ja 10, artikli 29 lõige 2, lõike 3 punkt 4 ja lõige 7, artikkel 34 ja artikli 39 lõike 1 punkt 2.

Leedu Vabariigi seadus Leedu keskpanga kohta (Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo) (20. detsembri 2018. aasta seadusega nr XIII-1854 muudetud redaktsioon; edaspidi „Leedu keskpanga seadus“), artikli 43³ lõiked 7–10.

Leedu keskpanga juhatuse 10. juuli 2018. aasta otsusega nr 03-126 heaks kiidetud trahviarvutuskord (edaspidi „trahviarvutuskord“), punkt 18.1.

Leedu keskpanga juhatuse 12. veebruari 2015. aasta otsusega nr 03-17 heaks kiidetud juhend finantsturu osalistele rahapesu ja/või terrorismi rahastamise tõkestamiseks (esialgne versioon; edaspidi „juhend“), punktid 4, 30, 31.3.4 ja 33.

Põhikohtuasja asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 Leedu keskpanga finantsturgude järelevalve osakonna juhataja 13. novembri 2020. aasta otsuses, mis käsitleb M suhtes karistuse kohaldamist (edaspidi „vaidlustatud otsus“), on märgitud, et kaebaja M (edaspidi „kaebaja“), kes on e-raha asutus, pani toime rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse ja juhendi kaheksa rikkumist. Vaatlusalune periood on 1. aprill 2019 kuni 31. märts 2020.
- 2 Tehti kindlaks, et vaatlusalusel perioodil ei kehtestanud kaebaja kogu oma tegevust hõlmavat rahapesu ja terrorismi rahastamise riskide hindamise protsessi ega hinnanud kogu oma tegevusega kaasnevaid rahapesu ja terrorismi rahastamise riske ning et kaebaja kehtestatud ja rakendatud protseduurid kliendiriski hindamiseks ei võimaldanud klientide nõuetekohast liigitamist riskirühmadesse, mistõttu ta rikkus rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 29 lõike 1 punktis 2, lõike 3 punktis 4 ja lõikes 7 ning juhendi punktides 4 ja 30 sätestatud nõudeid (1. rikkumine).
- 3 Kaebaja klientide kaugtuvastamisel esines olulisi puudusi ja kaebaja ei tuvastanud nõuetekohaselt mõningaid füüsilisest isikust kliente, mistõttu ta rikkus rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 9 lõikes 1, artikli 10 lõikes 1, artikli 11 lõike 1 punktis 4 ja artikli 11 lõikes 3 sätestatud nõudeid (2. rikkumine).
- 4 Tehti kindlaks, et kaebaja ei taganud suurema riskiga klientide tuvastamisel tugevdatud hooldsusmeetmete nõuetekohast kohaldamist, mistõttu kaebaja rikkus rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 14 lõike 1 punktides 4 ja 5 sätestatud nõudeid. Kaebaja ei hankinud kõrgema juhi heakskiitu enne ärisuhte sõlmimist riikliku taustaga isikuga ega võtnud asjakohaseid meetmeid ärisuhtes või tehingus kasutatavate varade ja rahaliste vahendite päritolu kindlakstegemiseks, mistõttu ta rikkus rahapesu ja terrorismi rahastamise

tõkestamise seaduse artikli 14 lõike 3 punktides 2 ja 3 sätestatud nõudeid (3. rikkumine).

- 5 Kaebaja protseduurid klientide tuvastamiseks ja nende isikusamasuse kontrollimiseks ei taganud, et kliendi ärisuhte eesmärk ja laad oleks kõikidel juhtudel selge ja arusaadav, ning kaebaja ei täitnud alati nõuetekohaselt kohustust mõista juriidilisest isikust klientide äritegevuse laadi, mistõttu ta rikkus rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 9 lõigetes 13 ja 14 sätestatud nõudeid (4. rikkumine).
- 6 Tehti kindlaks, et kaebaja ei ajakohastanud vaatlusalusel perioodil nõuetekohaselt klientide ja soodustatud isikute identifitseerimisandmeid, mistõttu ta rikkus rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 9 lõiget 17 ja artikli 29 lõike 1 punkti 8 ning juhendi punkti 33 (5. rikkumine).
- 7 Täheledatai, et kaebaja ei veendunud, et ärisuhte käigus tehtud tehingud on kooskõlas kliendi äri- ja riskiprofiiliga. Kuna kaebaja ei teinud klientide tehingute ja maksete põhjalikku analüüsi, ei olnud tal piisavaid teadmisi klientide käitumisest, et nõuetekohaselt tuvastada kahtlaseid tehinguid ja makseid, mistõttu kaebaja rikkus rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 9 lõikes 16 sätestatud nõuet. Kaebaja kehtestatud meetmed kliendisuhete ja tehingute jälgimiseks ei olnud rahapesu ja terrorismi rahastamise riskide asjakohaseks juhtimiseks piisavad, mistõttu ta rikkus rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 29 lõike 1 punkti 3 ja artikli 16 lõiget 2 (6. rikkumine).
- 8 Kaebaja sisekontroll ja -protseduurid ei taganud kõigil juhtudel rahvusvaheliste finantssanktsioonide ja piiravate meetmete nõuete korrektset rakendamist, mistõttu kaebaja rikkus rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 29 lõike 1 punktis 4 ja juhendi punktis 31.3.4 sätestatud nõudeid (7. rikkumine).
- 9 Tehti kindlaks, et kaebaja ei olnud vaatlusalusel perioodil määranud juhatuse liiget, kes vastutaks rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse kohaste rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise meetmete rakendamise eest, mistõttu ta rikkus rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 22 lõikes 1 sätestatud nõuet. Kaebaja sisekontroll ei olnud rahapesu ja terrorismi rahastamise riskide juhtimiseks piisavalt tõhus, tal ei olnud piisavalt inimressursse, ta ei kontrollinud nõuetekohaselt rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamisega seotud protsesse ning koolituste korralduses kindlaks tehtud puuduste tõttu ei olnud rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise meetmeid rakendavad töötajad piisavalt teadlikud rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise nõuete tähtsusest ega oma rollist ja vastutusest, mistõttu ta rikkus rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 22 lõiget 2 ning artikli 29 lõike 1 punkte 9 ja 10 (8. rikkumine).

- 10 Vastustaja, Leedu keskpank (edaspidi „vastustaja“), määras tuvastatud kaheksa rikkumise eest kaheksa trahvi (1.–3., 6. ja 7. rikkumise eest 55 000 eurot, 4. ja 5. rikkumise eest 35 000 eurot ja 8. rikkumise eest 25 000 eurot).
- 11 Vastustaja arvutas trahvisummad i) Leedu keskpanga seaduse artikli 43³ lõike 10 sätete ja ii) trahviarvutuskorra alusel. Ta leidis, et 1.–7. rikkumise puhul on tegemist raskete ja süstemaatiliste rikkumistega. Vastustaja lähtus trahvisummade arvutamisel Leedu keskpanga seaduses sätestatud maksimaalsest trahvist (5 100 000 eurot, kuna 10% asutuse aastasest kogukäibest oli väiksem kui 5 100 000 eurot). 1., 2., 3., 6. ja 7. rikkumise puhul, mida käsitati raskete rikkumistena, määras vastustaja iga trahvi põhisummaks 30% maksimaalsest trahvisummast ning 4., 5. ja 8. rikkumise puhul, mida käsitati kergemate rikkumistena, määras vastustaja iga trahvi põhisummaks 20% maksimaalsest trahvisummast. Vastustaja vähendas neid põhisummasid, leides, et need on kaebaja kogutuluga võrreldes ebaproportsionaalsed ja et ka väiksemad trahvid on rikkumiste ärahoidmiseks tõhusad.
- 12 Kaebaja esitas vaidlustatud otsuse peale kaebuse esimese astme kohtule. Oma 21. septembri 2021. aasta otsusega rahuldab esimese astme kohus osaliselt kaebuse ja vähendas trahvi 200 000 eurole, kuid lükkas tagasi kaebaja argumendi, et käesolevas asjas oleks tulnud tuvastada rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse üksainus süstemaatiline rikkumine.
- 13 Seejärel esitas kaebaja esimese astme kohtu otsuse peale apellatsioonkaebuse, taotledes i) esimese astme kohtu otsuse tühistamist selles osas, millega jäeti tema kaebuse rahuldamata, ja ii) tema esitatud kaebuse rahuldamist täies ulatuses. Vastustaja taotles apellatsioonimenetluses, et kohus i) tühistaks esimese astme kohtu otsuse ja ii) jätaks kaebaja apellatsioonkaebuse rahuldamata.

Poolte argumendid

- 14 Kaebaja on seisukohal, et rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 34 kohaselt kvalifitseeritakse rikkumised kas rasketeks või süstemaatilisteks. Kaebaja leiab, et mitme raske rikkumise korral tuleb tuvastada üksainus süstemaatiline seaduse rikkumine ning et süstemaatilise rikkumise eest võib määrata ühe trahvi, mille maksimaalne summa on seadusega kindlaks määratud (rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 39 lõike 1 punkt 2). Samuti väidab kaebaja, et rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 34 keelelise tõlgenduse kohaselt loetakse ühe nõuete kogumi (näiteks klientide ja soodustatud isikute tuvastamise nõuded, mis on sätestatud rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artiklites 9–15) rikkumised üheks raskeks rikkumiseks. Kaebaja leiab ka, et mitme trahvi määramisega rikub vaidlustatud otsus topeltkaristamise keeldu (*ne bis in idem* põhimõtet). Kuna rikkumist ei kvalifitseeritud üheks süstemaatiliseks rikkumiseks, määrati sama artikli sarnaste nõuete rikkumise eest mitu trahvi.

- 15 Vastustaja väidab rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 39 lõike 1 punktile 2 viidates, et finantseerimisasutusele võib määrata trahvi, kui on toime pandud vähemalt üks rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse raske rikkumine, kuid sarnane säte puudub süstemaatilise rikkumise puhul, mistõttu saab rikkumist pidada süstemaatiliseks ainult siis, kui on toime pandud täiendavaid rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse rikkumisi, nagu on sätestatud artikli 34 lõikes 2. Vastustaja märgib, et direktiivi 2015/849 sätete eesmärk oli tugevdada rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise nõudeid, et minimeerida rahapesu ja terrorismi rahastamise riske Euroopa Liidus ning nende negatiivset mõju majandusele ja finantssüsteemile. Vastustaja sõnul oleks rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise nõuete mitme raske rikkumise käsitlemine üheainsa raske rikkumisena või üheainsa süstemaatilise rikkumisena põhimõtteliselt vastuolus direktiivi 2015/849 nende eesmärkidega. Vastustaja leiab, et sellisel juhul oleks rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise nõuete mitu rikkumist toime pannud finantseerimisasutuste huvides, et neid rikkumisi käsitataks süstemaatilise rikkumisena ja nende eest määrataks üksainus karistus. Vastustaja väidab ka, et mitme eri rikkumise käsitlemine üheainsa rikkumisena ei võimaldaks karistust individualiseerida ning et kui iga rikkumise eest määratavat trahvi ei individualiseerita (st ei arvestata iga rikkumise kestust, raskusastet ja muid asjaolusid ning ei määrata kindlaks konkreetset trahvi), siis ei ole võimalik kavandada asjakohast kaitset.

Eelotsusetaotluse põhjenduste kokkuvõte

- 16 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et direktiivi 2015/849 artikli 59 lõike 1, lõike 2 punkti e ja lõike 3 punkti a sätete kohaselt võib finantseerimisasutuse suhtes kohaldada maksimaalset rahalist halduskaristust, mis on vähemalt 5 000 000 eurot või moodustab vähemalt 10% aastasest kogukäibest, kui finantseerimisasutus rikub raskelt, korduvalt ja/või süstemaatiliselt artikli 59 lõike 1 punktides a–d osutatud nõudeid.
- 17 Rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 39 lõike 1 punkti 2 kohaselt on Leedu keskpangal õigus määrata finantseerimisasutusele rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse rikkumiste eest rahatrahv summas 2 000 kuni 5 100 000 eurot (kui 10% aastasest kogukäibest on väiksem kui 5 100 000 eurot), kui finantseerimisasutus rikub kõnealust seadust süstemaatiliselt või paneb toime selle seaduse ühe raske rikkumise või paneb toime selle seaduse korduva rikkumise ühe aasta jooksul alates kuupäevast, mil kõnealuse seaduse rikkumise eest määrati talle karistus. Tuleb märkida, et selle sätte sõnastus „kui finantseerimisasutus rikub käesolevat seadust süstemaatiliselt või paneb toime käesoleva seaduse ühe raske rikkumise“ erineb direktiivi 2015/849 artikli 59 lõike 1 sõnastusest, kus viidatakse kohustatud isikute õigusrikkumistele, „mis on rasked, korduvad, süstemaatilised või kui on tegemist nende kombinatsiooniga“, kuna rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 39 lõike 1 punktis 2 viidatakse „käesoleva seaduse ühele raskele rikkumisele“. Seega tekib

küsimus, kas rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 39 lõike 1 punktiga 2 on direktiivi 2015/849 artikkel 59 nõuetekohaselt üle võetud ning kas käesolevas asjas on vastustaja tõlgendus rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 39 lõike 1 punktile 2 kooskõlas direktiivi 2015/849 artikliga 59.

- 18 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et direktiivi 2015/849 artikli 59 lõikes 1 viidatakse punktides a–d osutatud nõuete kogumite raskete rikkumiste juhtudele ning et rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 34 lõike 1 punktides 1–3 on raske rikkumine määratletud muu hulgas direktiivi 2015/849 artikli 59 lõike 1 punktides a–d osutatud nõudeid üle võtvate rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse sätete rikkumisena, täpsustamata sellise rikkumise muid kvalitatiivseid või kvantitatiivseid elemente; rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 34 lõike 1 punkti 4 kohaselt käsitatakse raske rikkumisena seda, kui finantseerimisasutus ei ole kehtestanud kõnealuse seaduse artiklis 29 osutatud sisekontrolliprotseduure.
- 19 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et tema arvates viitab rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 34 lõike 2 punkti 2 sõnastus „kui samaaegselt tuvastatakse mitut nõuete kogumit hõlmavad rikkumised“ sellele, et selle sätte kohase süstemaatilise rikkumise tuvastamiseks on vaja tõendada, et rikutud on rohkem kui ühte selles sättes osutatud nõuete kogumit. Direktiivi 2015/849 artikli 59 lõikest 1 aga ei nähtu, et selleks, et rikkumist saaks pidada süstemaatiliseks, peab tingimata olema tuvastatud mitme nõuete kogumi rikkumine, nagu on osutatud rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 34 lõike 2 punktis 2. Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et käesoleval juhul tuvastas vastustaja i) mitme erineva nõuete kogumi rikkumised ja ii) ühe nõuete kogumi korduvad rikkumised ning ta käsitas neid rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 34 lõike 2 punkti 2 alusel eraldiseisvate süstemaatiliste rikkumistena ja määras nende eest eraldi trahvid.
- 20 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse sätetega, mille rikkumised vaidlustatud otsuses välja toodi, on võetud üle mitmesugused direktiivi 2015/849 sätted. Näiteks 3. rikkumise tuvastamisel leiti, et muu hulgas on rikutud rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 14 lõike 3 punkte 2 ja 3, millega võeti üle direktiivi 2015/849 artikli 20 asjakohased sätted. 4. rikkumise tuvastamisel leiti, et rikutud on rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 9 lõikeid 13 ja 14, millega võeti üle direktiivi 2015/849 artikli 13 lõike 1 punktid b ja c. 6. rikkumise tuvastamisel leiti, et muu hulgas on rikutud rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse artikli 16 lõiget 2, millega võeti üle direktiivi 2015/849 artiklid 33, 34 ja 35.
- 21 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et direktiivi 2015/849 tekst ei sisalda süstemaatilise ega raske rikkumise üksikasjalikku määratlust ja et direktiivi 2015/849 artikli 5 kohaselt võivad liikmesriigid „käesoleva direktiiviga reguleeritud valdkonnas rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamiseks võtta

vastu või jätta kehtima käesoleva direktiivi sätetest rangemad sätted, kui seda tehakse liidu õiguse piires“. Lisaks on direktiivi 2015/849 artikli 59 lõikes 4 sätestatud, et „liikmesriigid võivad anda pädevatele asutustele õiguse kehtestada lisaks lõike 2 punktides a–d sätestatud karistustele täiendavaid karistuste liike või määrata rahalisi halduskaristusi, mis ületavad lõike 2 punktis e ja lõikes 3 osutatud summasid“. Seega on liikmesriikidel teatav kaalutusõigus, mis võimaldab võtta liidu õigusega kehtestatud piirides vastu rangemaid õigusnorme. Siiski on kaheldav, kas direktiivi 2015/849 nimetatud sätteid saab tõlgendada nii, et nendega on antud liikmesriikidele kaalutusõigus võtta vastu riigisiseseid õigusnorme, mille kohaselt võib riigi pädev asutus sama kontrolli käigus tuvastatud rikkumiste eest määrata mitu trahvi, kusjuures iga trahv arvutatakse vastavalt liikmesriigi õiguses ette nähtud ülempiirile (käesoleval juhul 5 100 000 eurot), kui on tuvastatud direktiivi 2015/849 artikli 59 lõike 1 punktides a–d osutatud nõuete rikkumine.

- 22 Kuna direktiivi 2015/849 artikli 59 lõikes 1 viidatakse kohustatud isikute õigusrikkumistele, „mis on rasked, korduvad, süstemaatilised või kui on tegemist nende kombinatsiooniga“ ja mis on seotud sama lõike punktides a–d osutatud nõuetega, ning artikli 59 lõike 3 punkti a kohaselt peavad liikmesriigid tagama, et kui asjaomane kohustatud isik on krediidasutus või finantseerimisasutus, võib kohaldada ka maksimaalset rahalist halduskaristust, mis moodustab vähemalt 5 000 000 eurot või 10% aastasest kogukäibest, on eelotsusetaotluse esitanud kohus seisukohal, et direktiivi 2015/849 artikli 59 lõikes 1 osutatud rikkumise tuvastamisel tuleks selle rikkumise eest määrata üks rahaline halduskaristus, mille maksimaalne summa on sätestatud direktiivi 2015/849 artikli 59 lõike 3 punktis a. Kui direktiivi 2015/849 artikli 59 lõikes 1 osutatud iga samaaegse rikkumise eest saaks määrata eraldi trahvi, võib samaaegsete trahvide maksimaalne kogusumma kujuneda mitu korda suuremaks kui direktiivi 2015/849 artikli 59 lõike 3 punktis a sätestatud maksimaalne trahvisumma ning on küsitav, kas selline olukord oleks kooskõlas õiguskindluse ja proportsionaalsuse põhimõttega.